



ZVON

LEDEN / JANUARY

2018

časopis krajanské rodiny v New Yorku

www.zvon.info



Kresťanská spiritualita a mníšske hnutie

REDEMPTORISTI

prvá časť

MV

Kongregáciu Najsvätejšieho Vykupiteľa, ľudovo známu aj ako redemptoristi (z latinského “Redemptor” – Vykupiteľ), založil v roku 1732 svätý Alfonz Mária de Liguori v Scale pri Neapole. Alfonz pochádzal z Neapola zo starobylého šľachtického rodu (vtedy Neapol ako aj celé južné Taliansko patrili pod Neapolské kráľovstvo). Alfonz mal kvalitné vzdelanie a už ako 16 ročný získal doktorát z oboch práv (svetského aj cirkevného). Po takmer desaťročí právnickej kariéry sa však rozhodol nasledovať hlas svojho srdca a stal sa kňazom.



Už od začiatku svojej kňazskej dráhy sa venoval chudobným a pouličnej mládeži v Neapole, o ktorých málokto javil záujem. Keď si raz išiel oddýchnuť so svojimi spoločníkmi do dedinky Scala na pobreží Amalfi kúsok od Neapola, stretol sa v tomto hornatom kraji s chudobnými pastiermi, ktorý ho prosili o Božie slovo. Tu treba

podotknúť zopár dobových súvislostí – bežní ľudia vtedy nevedeli čítať ani písať. Takisto na vidieku bol nedostatok kňazov a tak títo ľudia boli častokrát duchovne veľmi zanedbaní a niekedy neovládali ani len základy kresťanskej viery. To išlo ruka v ruku s chudobou, ktorá bola (a stále je) na vidieku južného Talianska realitou. Stretnutie s týmito ľuďmi Alfonza a jeho spoločníkov priviedlo k misijnej práci vo forme ľudových misií najmä na vidieku a medzi chudobnými či ľuďmi na okraji spoločnosti. Tu si môžeme všimnúť podobnosť s lazaristami svätého Vincenta de Paul, ktorý mali veľmi podobnú charizmu. Znamená to, že duchovná aj fyzická chudoba vidieckeho obyvateľstva bola v 17. storočí celoeurópsky fenomén.

Svätá Cirkev odpovedala na tento problém práve cez duchovnú aj materiálnu pomoc. Tu by som chcel vyzdvihnúť práve tú socialistami, ateistami, humanistami, komunistami a inými modernými “-istami” toľko vysmievanú duchovnú pomoc Cirkvi. Napriek tomu, že nikto v histórii ako práve toľko kritizovaná Katolícka cirkev neurobil viac v oblasti

charitatívnej pomoci, Cirkev nie je ani humanistický spolok ani nejaká charitatívna organizácia. Iba peniaze alebo čisto materiálna pomoc človeka neurobia spokojným a šťastným. Náš národ bol svedkom takéhoto experimentu v časoch socializmu/komunizmu a vieme ako veľmi zle to dopadlo. Človek bol stvorený Bohom a pre Boha a len vo vzťahu s Ním môže byť naozaj spokojný a šťastný. Tento Boh sám prišiel medzi nás na Zem a poslal apoštolov, teda svoju Cirkev, hlásať radostnú zvesť – evanjelium všetkým ľuďom. Toto a nie charita alebo akákoľvek materiálna pomoc je poslanie Cirkvi, my kresťania sa máme pozerať na život trochu inou optikou – “Preto vám hovorím: Nebuďte ustarostení o svoj život, čo budete jesť, ani o svoje telo, čím sa zaodujete. Či život nie je viac ako jedlo a telo viac ako odev? Pozrite sa na nebeské vtáky: nesejú, ani nežnú, ani do stodôl nezhrmažďujú, a váš nebeský Otec ich živí. Nie ste vy oveľa viac ako ony? A kto z vás si môže starosťami pridať čo len lakeť k svojmu životu? A čo sa tak staráte o svoj odev? Pozrite sa na poľné ľalie, ako rastú: nepracujú, nepradú; a hovorím vám, že ani Šalamún v celej svojej sláve nebol oblečený tak ako jediná z nich. Keď teda Boh takto oblieka poľnú bylinu, ktorá dnes je tu a zajtra ju hodia do pece, o čo skôr vás, vy maloverní?! Nebuďte teda ustarostení a nehovorte: "Čo budeme jesť?" alebo: "Čo budeme piť?" alebo: "Čo si oblečieme?"! Ved' po tomto všetkom sa zháňajú pohanovia. Váš nebeský Otec predsa vie, že toto všetko potrebujete. Hľadajte teda najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko dostanete navyše. Preto nebuďte ustarostení o zajtrajšok; zajtrajší deň sa postará sám o seba. Každý deň má dosť svojho trápenia. (Mt 6, 25-34) ”.



*Gréckokatolícka farnosť v Starej Lubovni zasvätená
Panne Márii Matke ustavičnej pomoci je jednou z troch farností
Michalovskej viceprovincie redemptoristov na Slovensku.
Svojou históriou je najmladšou z nich. Gréckokatolícky redemptoristi
prišli do toho mesta až po revolúcii v roku 1989.*

NOVÝ ROK ZAČÍNÁME v církvi spolu s Pannou Marií. Prvního ledna slavíme její svátek: Panny Marie, Matky Boží. Na fotografii, na titulní straně Zvonu, vidíte část mozaiky poslední části dokončené výzdoby národní svatyně Neposkvrněného Početí Panny Marie ve Washingtonu D.C.. Na mozaice je zobrazena Nejsvětější Trojice. Druhá strana (pohled od oltáře) zobrazuje Pannu Marii. Okolo jsou američtí svatí a také významné osobnosti americké církve. Žehnání této mozaiky proběhlo na svátek Neposkvrněného Početí Panny Marie 8. prosince 2017 za účasti několika kardinálů, mnoha biskupů a tisíce věřících. Národní svatyně je tedy skoro po sto letech dokončena (její výstavba začala roku 1920).

Před každým novým začátkem je samozřejmě něco, co končí. Takový je náš čas, bez kterého si my lidé nedokážeme nic představit. Proto také Nebe, kde není čas, je nepředstavitelné. Končíme tedy rok s číslem 2017 a vstupujeme do roku 2018. Je to dobré, že hned první den je zasvěcen Panně Marii. Ona skončila éru očekávání a začala něco zcela nového – život s Bohem v tom nejdokonalejším možném způsobu. Nosila ho pod svým srdcem, porodila a žila s ním po celý život... Musela Maria odložit nebo pozměnit svůj plán v životě, aby splnila, o co jí Bůh žádal? To se můžeme jenom dohadovat. Milí čtenáři, máme před sebou nový rok. Co takhle poprosit hned na začátku Marii o vnímavé srdce. Aby se za nás přimluvila u svého Syna, když budeme budovat mozaiku svého vlastního života během roku 2018. Já si myslím, že ona s tím má největší zkušenosti. Může nám poradit, abychom položili správný kámen na správné místo. Co se týká barvy? Nevím, možná bude černá, možná zlatá, možná nějaká obyčejná – nevím. Ale z celkového pohledu je jen důležité, aby to v té mozaice ladilo...

*PŘEJI VÁM HEZKÉ čtení,
Fr. Antonín*

Náš život je volba a my jsme tím, čím jsme se rozhodli být. Proto přejí do nového roku jen samé dobré úmysly

PŘED DVACETI LETY ZEMŘEL P. ALOIS VYORAL

PRVNÍ KNĚZ SLOUŽÍCÍ

ČESKÉ BOHOSLUŽBY V ASTORII, NY

Proslov pana Václava Jelínka pronesený na vigilii před pohřbem zemřelého otce Aloise Vyoralu v New Rochelle, (1. února 1998)



* 21.4.1920 + 27.1.1998

Když jsme 1. ledna r. 1972 konečně navštívili se ženou kostel OLMC, po několikeré pobídce souseda pana Kubelky, činili jsme tak více méně ze zvědavosti. Necelé dva bloky od bydliště jsme měli pěkný velký kostel. Proč tedy jezdit metrem až do Astorie? Toho dne jsme však našli odpověď na tuto otázku na dalších 26 tet. "Ten farář má zajímavý způsob kázání", říkám ženě cestou z kostela. "Zaujalo mne, jak apeluje na intelekt člověka". Sotva jsme vyšli z kostela, lidé se k nám hned přitočili a záhy

jsme byli pozváni na kávu a zákusky přes ulici do sálu. Všichni lidé byli tak přátelští. A ten farář, byl takový lidový a srdečný! Hned se s námi dal do řeči! Jak se jmenuje? „To je father Alois Vyoral“, odpověděl soused u stolu. "Do notýsku si zapsal dokonce i naše narozeniny“, dodávám. Za nějakou chvíli jsem poznal proč. Z pódia jeviště vyhlásil lidi, kteří mají narozeniny a silným vytrénovaným hlasem začal vést přítomné do zpěvu. „Živijó, živijó, mnoga ljeta zdraví byli...“. Hudba hrála, koláče mizely a dvě hodiny po mši stále ještě někteří lidé seděli. Bylo jim tu dobře. Já začal chápat proč. Ten den jsem já, jako ti přede mnou (a později ti po mně), poznal, proč stojí za to stát se členem rodiny pátera Aloise.

Páter Vyoral byl člověk, jehož oběť neměla hranic. Připravoval věstník Zvon, založil knihovnu, vytisknul dvakrát zpěvníky s obřady pro latinskou mši a později pro anglickou, pro ženy vydával kuchařky a dokonce vydal i celého Káju Maříka.

Mimo našich tradičních zábav - Masopust, Martinské posvícení, Silvestra a občas gulášového odpoledne - organizoval i jiné podniky. Např. cestu do Kanady k sv. Antoničku (73), oslavy 1000 let pražského biskupství s texaským biskupem Mořkovským (73), pikniky v New

Rochelle, přednášky o symbolismu ikon P. Špidlíka z Vatikánu a cestu do Philadelphie (76). Navzdory těžkému několikaměsíčnímu onemocnění se srdcem v roce 1981, páter Alois pro nás zorganizoval dvě cesty do Washingtonu do české kaple (83,84) a dokonce i návštěvu u New Yorkského starosty Kocha (85). Jeho zásluhou se uskutečnilo ve zdejším kostele (OLMC) vystoupení Bambini Di Praga (91). Největší pýchou pátera byl však pěvecký kroužek Velehrad, který vedl profesor Lebeda od roku 1979 do roku 1992.

Byla to práce vyčerpávající a mnohdy spojená s těžkostmi. Nejednou jsme našli pátera spát na žíněnkách v hale v kuchyni - hlídal tam navařené jídlo.

Někdy na Masopust nám napadlo 20 palců sněhu, ale páter Vyoral tu byl mezi prvními, aby pomohl, jak se dá. „S pomocí Boží to jistě dobře dopadne“, říkával. Jindy nebyla k dispozici kaple na půlnoční mši. On se však nenechal odradit. Pod vedením pátera jsme tedy improvizovali v sále institutu. Postavili jsme pódium a oltář ze stolu, opodál veliký betlém se stromky kolem sálu a půlnoční měla stejně slavnostní charakter jako v kapli ...s plným sálem lidí.

S dojemnou lítostí vzpomínám, jak byl páter šetrný. Jakou osobní radost mu udělalo, když ušetřil třeba několik centů. Vzpomínám, jak vypral plastické ubrusy a mohl ušetřit 80 centů na každém. Jindy jsme zorganizovali v hale brigádu na opravu stolů a židlí. Páter si byl vědom dobroty, které se nám u fary Panny Marie Karmelské dostávalo, a proto jsme se snažili z výtěžku zábav přispívat na zvelebení haly institutu (pořádili jsme sporák, odsávání v kuchyni, ledničku, zakoupili židle a stoly).

Páter Alois byl člověk principu. V otázkách víry byl páter velmi zásadový. Jeho srdce ale bylo naplněno láskou a dobrotou - zvláště pro děti. O těch malých říkal, když některá maminka chtěla s děckem odejít, že jejich pláč při mši je Pánu Bohu milejší než naše modlitby.

Těm větším s oblibou vyprávěl, jakých rošťáren se on dopouštěl a jak ho potom táta srovnal řemenem. Nu a dnes mu za to děkujeme. O páteru

Vyoralovi by se dalo ještě hodně vyprávět. Pro mnohé z nás byl páter v pravém slova smyslu – česky řečeno pravým otcem.

Od onoho 28. března 1971 (kdy sloužil první mši), už hodně jeho synů a dcer odešlo do nebeského království a nyní se tam všichni budou těšit spolu. Pro nás, kteří jsme tu zůstali, zůstala vzpomínka s odkazem.

Pro mne trvalým odkazem pátera Vyoralova zůstává:

Víra v sílu modlitby a ochota se podřídit vůli Boží. Tolerance a vzájemná snášenlivost bez ohledu na politickou orientaci. Ochota si navzájem

odpouštět, překonat urážlivost, či osobní pýchu. Podřídít osobní ambice práci a obětování se pro druhé. Nakonec se skupina lidí sdílících tyto ideály potom stává opravdovou rodinou JEDNOU RODINOU, tak jak nás páter nazýval.

Páter Vyoral vykonal pro nás za ta léta nesmírné množství práce. A přestože jsme se modlili za našeho duchovního otce, nyní Páter Vyoral odchází a zdá se, že všechno končí – Končí?

NE – nekončí. Buďme si vědomi, že zůstaneme-li věrni jeho ideálům, zůstaneme-li spojeni s jeho duchem modlitbou,páter Vyoral nám tam připraví cestu k nebeskému Otci. A to samo o sobě bude mít pro nás ten přínos největší.



Pope is asked: What image do you have of yourself? His answer is worthy of reflection

Francis recounts what he learned from an Italian actress who was asked to get rid of her wrinkles so she could be more successful. It's an unusual question for the pope, who turned 81 years old on Sunday December 17, 201, and his answer is worthy of deep reflection. What image does Pope Francis have of himself? The pontiff answered by explaining his daily method for not falling into vanity and narcissism. He warned against the danger of evaluating ourselves based on what he called the "mirror assessment."

"A lot of people have a very good image of you. What image do you have of yourself?" asked Michiko, a student at the Sofia University in Tokyo, this Monday, December 18, during a live streaming event with the Vatican. "That's a question you'd expect from a cosmetologist, not an English student who wants to study sociology. But I like it," the pope answered.

The mirror

“Dealing with the issue of image, there’s always a kind of confusion,” Peter’s Successor began saying. “I’ll tell you in one word: ‘mirror.’ When we comb our hair and wash our face, we look into the mirror. We have an image of ourselves. But when the mirror starts to be part of your life, you begin to dialogue with the mirror in an attitude that is almost—or completely—narcissistic and you end up with a pathology of self-referentiality. I think we have to be very careful when we seek to judge or assess ourselves—very careful not to fall into ‘mirror assessment.’ It’s going to deceive us; it’s always going to deceive us!”

“You asked me,” he continued, “what image I have of myself. I try not to look at myself in the mirror, because that’s something we have to be constantly careful of, because vanity can latch on to you from all sides. I try to look inside myself once or twice a day. To look at the things I felt during the day, the things that happened inside me. And then—the word sounds strong, but you’ll understand what I mean—based on that, I judge myself; that is to say, I decide what opinion I deserve of myself for that thing I did, for that decision I made, for that attitude I had. There, going back to the image of what I did during that day.”

Along those same lines, the pope insisted on the question of what he thought about himself, from a more general perspective. “I think ... and I’m going to say this from the perspective of my faith—I think I am a sinner whom God has loved very much, and continues to love. But my complete concrete image [of myself] is something I find day by day looking at how I behave, the decisions I make, the mistakes I make ... and it’s an image that progresses, as life progresses.”

The Holy Father went on to warn that “there is always the danger of fooling yourself with an image, or of disguising your image. Obviously, I’m not against makeup. ... But there are ways to use makeup that deform reality.”

The actress he learned from...

Then the pope, who loves Italian neorealism, a cinematic movement which was born from the ashes of the Second World War, spoke about his memories of an emblematic actress of that period.

“I remember the actress Anna Magnani (Rome, March 7, 1908 - Rome, September 26, 1973). One time, when she wasn’t young anymore, they told her that she should have her wrinkles removed so she could be more successful in cinema. And she said, ‘No, no, no! It took me many

years to get these wrinkles. I'm not going to touch them.' They were like a treasure for her," Pope Francis related.

In this way, the pope invited us to accept the metaphorical wrinkles that appear on our faces as the result of life. We should "accept our image each day: the image of our successes, our failures, the image of our health and sickness, the image of a short life and of a long life. Accept the image of each day, and correct what we can. But never hide the image, or fall into auto-referentiality with the mirror. The image I have of myself is that of a sinner whom God loves, and has loved greatly. That makes me very happy. Thank you!" he concluded.

Daily Examen

The pope's method to fight vanity is called a "daily examen," or a "daily examination of conscience," derived from the Latin word "examinatio" (examination). It's a meditation practiced especially by the Holy Father's religious family, the Jesuits, but also by many other Christians. There are many versions of the examen, but normally it has five steps. Here is a simple approach to this spiritual method created by Saint Ignatius of Loyola, the founder of the Jesuits:

- 1. Put yourself in God's presence. Give thanks for the immense love God has for us.*
- 2. Pray for the grace of understanding how God is acting in your life.*
- 3. Review what happened during your day. Remember specific moments and your feelings during those moments.*
- 4. Reflect on what you did, said, and thought at those moments. Some people suggest evaluating those actions in terms of drawing closer to, or away from, God.*
- 5. Think about upcoming events, and how you can collaborate more effectively with God's plan. Possibly, make a specific resolution, and conclude with an "Our Father."*

**Vánoční mše svatá v české kapli Panny Marie Hostýnské
v národní svatyni Immaculate Conception
ve Washingtonu DC**

bude v neděli 7. ledna 2018. Začátek v 12.15pm

**Všichni jsou srdečně zváni. Přijďte s námi oslavit narození
Pána Ježíše - zazpívat koledy a poděkovat Pánu Bohu za víru.**

Události - VE ZKRATCE

1. prosince prosím o odpuštění za lhostejnost světa, řekl papež František při setkání s Rohingy v Bangladéši. Přes 600 tisíc příslušníků této nábožensko-etnické skupiny letos uteklo z Barmy do sousedního Bangladéše

4. prosince v přepočtu víc než 11 milionů korun, které pomohou křesťanům na Blízkém východě, předali zástupci biskupských konferencí střední a jihovýchodní Evropy libanonské Charitě. Českou republiku na setkání, které proběhlo v Budapešti, zastupoval olomoucký arcibiskup Jan Graubner.

6. prosince papež František vyzval k zachování statu quo Jeruzaléma v souladu s platnou rezolucí OSN. Svatý otec se k jeruzalémské kauze vyjádřil poté, co americký prezident Donald Trump naznačil, že uzná Jeruzalém jako hlavní město Izraele. Podle vůdců arabských zemí tento krok vyvolá bouři nevole a násilí.

11. prosince V těchto dnech uplynulo už pět let od chvíle, kdy papež Benedikt XVI. zveřejnil na oficiálním papežském twitterovém účtu - @Pontifex - první Tweet. Tento historický Tweet zněl: "Milí přátelé, jsem rád, že se s vámi můžu setkat prostřednictvím sociální sítě Twitter. Děkuji vám za vaše velkorysé přijetí a všem vám žehnám z celého srdce."

14. prosince na Den českého vězeňství, bylo slavnostně vysláno do služby 15 vězeňských kaplanů a 19 dobrovolníků ze sedmi různých církví.

19. prosince here's something you don't see every day: a cabinet meeting that opened with a prayer from HUD Secretary Ben Carson:

In an unusual moment, Secretary of Housing and Urban Development Ben Carson led members of the Trump cabinet in prayer during a meeting, thanking God "for a President and for cabinet members who are courageous, who are willing to face the winds of controversy in order to provide a better future for those who come behind us."

20. prosince Cardinal Donald Wuerl, archbishop of Washington, and Bishop Michael Burbidge of Arlington, Virginia, have issued a joint letter announcing that a plenary indulgence can be obtained by the faithful who "take part in the sacred celebrations, along with the great assembly of people, throughout the whole course of the annual event that is called 'March for Life.'

27. prosince pope Francis - The birth of Jesus is the greatest gesture of love of our Father in Heaven, and therefore, we must resist attempts to distort Christmas which detract from its meaning. "If we take away Him, the light goes out and everything becomes fake," he decried.

Děkujeme za podporu české misie a Zvonu

v minulém období přispěli: Josef Bretl, Karel Chrobak, Marie Honzik, Pat a Ed Babor, Msgr. Emil Wcela, Thomas Kremr, Joseph Kocab, Joseph a Alzbeta Weisenauer, Milada Stastny, Mila Kania, Elen Samek, Gustav a Slavka Ulc, Kopecti, Jan Kovar, Alexander Dolinay, Antonin Bartos, Henrietta Hubata, Frank Schultz, Kvetuse Dema, Henry Marek, Bozena Smrcka, Vera Lepsik, Bohdan a Jirina Kowalyk, Stan a Karolina Coteck, Anna Slavik, Zdenek Capek, Alena Kanka, Marta a Josef Melko, William Jakovac, Milada Hanka, Vera Rychecka.

Blahopřejeme k narozeninám

v měsíci lednu: Maxim Jan Nehybka 1. ledna, Zuzka Petrova 1. ledna, Denny Rutar 4. ledna, Barbora Weirich 12. ledna, Jiří Hnízda 16. ledna, Irene Mergl 17. ledna, Milan Sikorjak 20. ledna, Milan Večeřa 21. ledna, Marta Kotyza 25. ledna, Nela Brabec 27. ledna, Olga Ludvik 27. ledna, Marianne Solfronk 28. ledna, Jan Pasáček 29. ledna, Norika Krupka Janík 30. ledna.

úmysly mší svatých v měsíci lednu 2018

datum	úmysl	dárce
1. ledna	Za + Jana Bednáře	rodina Bláhova
5. ledna	For Janos Family	Ed and Pat Babor
7. ledna	Za Andrew M. Poncic, Ph.D.	Andrew Poncic
13. ledna	Za Boží ochranu pro rodiny Bláhů a Kraussů	rodina Bláhova
17. ledna	Za + Věru Hofferovou a její rodinu	Libuše Král
20. ledna	Za + Naďu Horákovou	Joan Alston
14. ledna	Za krajanskou rodinu	
17. ledna	For Koval Family	Ed a Pat Babor
18. ledna	Za + rodiče Bednářovy a syna Jana	rodina Bláhova
21. ledna	Za + rodinu Sedláčkovu a Rachůnkovu	rodina Sedláčková
24. ledna	Za + Annu Fuskovou a její rodinu	Libuše Král
28. ledna	Za + Máriu a Jána Varnavčina	manželé Jurášovi
28. ledna	Za + Rev. Aloise Vyoral (20. výročí)	manželé Jelínkovi
29. ledna	Za + rod. Bláhovy a syna Františka s man.	rodina Bláhova
31. ledna	For Emenyshyn Family	Ed a Pat Babor

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - šeky na podporu pro časopis a misi: Czech Catholic Mission in NYC - na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek - Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v 10.30 am v dolním kostele Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave, Astoria NY příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall - adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info Slovenská mše sv. každou neděli v 10.30 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) <http://www.slovenskykostol.com>



Jan Šrámek se narodil 11. srpna 1870 v Grygově u Olomouce a hned následující den byl ve Velkém Týnci pokřtěn. Ve svých třech letech ztratil otce a vyrůstal již jen s matkou. Roku 1880 začal studovat na Arcibiskupském kněžském semináři v Kroměříži, kde roku 1888 úspěšně odmaturoval a odešel na vysokoškolská studia do Olomouce na teologickou fakultu. 21. prosince 1892 byl vysvěcen na kněze a své kněžské působení zahájil jako kaplan v Novém Jičíně.

Za svého kněžského působení založil Šrámek několik křesťanských spolků (např. Katolický spolek dělnický, od roku 1895, či Křesťansko-sociální ženský spolek Budoucnost, od roku 1898); k roku 1899 zakládá jako odpověď na papežskou encykliku *Rerum novarum* Křesťansko-sociální stranu. Vedle pastorační a politické práce se Šrámek věnoval i žurnalistice. Napsal řadu článků do Nového života, Hlasu; redigoval lidový týdeník *Náš věk* a deník *Den*, které

sám založil. Po roce 1902 odešel do Brna, kde na tamějším kněžském alumnátě získal docenturu a posléze profesuru sociologie. Současně se mu v té době také dostalo prvních církevních ocenění. Roku 1908 získal titul konsistorního rady. Rok po ustanovení profesorem (1912) ho vyznamenal papež Pius X. hodností papežského komořího s titulem monsignora.

Po vzniku Československa se stal členem Revolučního národního shromáždění, v lednu 1919 sjednotil české křesťanské strany, a založil tak Československou stranu lidovou (byl jejím předsedou v letech 1919 – 1938 a 1945 – 1948). V letech 1921 – 1939 byl ministrem ve všech vládách a jedním z nejvlivnějších politiků v zemi. Po Mnichovské dohodě Šrámek emigroval a roku 1940 se stal předsedou Exilové vlády v Londýně. V této funkci zůstal až do roku 1945 a vyhlášení Košického vládního programu, kdy se stal náměstkem předsedy vlády.

V únoru 1948 jako jediný varoval před rezignací demokratických ministrů, ale 20. února 1948 rezignoval spolu s ostatními. V březnu 1948 se pokusil společně s Františkem Hálou (tajemník Československé strany lidové a odstoupivší ministr pošt) uprchnout z Československa, pokus však selhal (marně čekali na francouzské letadlo na letišti u Rakovníka). Hála i Šrámek dožili svůj život v nezákonné internaci, mimo jiné v Nové Říši, v Brně, ve věznici ve Valdicích a nakonec na záměčku v Roželově. Msgre Jan Šrámek zemřel 22. dubna 1956 v pražské nemocnici na Bulovce pod fiktivním jménem Josef Císař. Teprve po roce 1989 bylo možné uložit jeho ostatky do hrobu na Velehradě, a tak vyplnit jeho dávné přání.